

Arrest

nr. 52 357 van 3 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 juli 2010 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat G. VERGAUWE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 juli 2010 hebben verzoekers een asielaanvraag ingediend, en op 26 juli 2010 beslist de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.2. Dit zijn de bestreden beslissingen, die hieronder worden weergegeven. Verzoekers vragen in de hoofding van hun verzoekschrift de nietigverklaring van 'een weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag met bevel om het grondgebied te verlaten'. De hoofding van de bestreden beslissingen luidt echter als volgt: weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag'. Bovendien hebben verzoekers bij hun verzoekschrift geen bevel om het grondgebied te verlaten gevoegd als bestreden

beslissing. Het beroep wordt derhalve behandeld ten aanzien van de twee beslissingen van weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Eerste verzoeker:

"WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten (B.B.) (...)

Overwegende dat betrokkene op 05.11.2008 een eerste asielaanvraag indiende die op 01.10.2009 van het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 12.02.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 15.07.2010 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een geboorteakte voorlegt. Overwegende dat betrokkene bij zijn eerste asielaanvraag reeds deze geboorteakte voorlegde en zijn asielaanvraag desalniettemin negatief werd afgesloten. Overwegende dat betrokkene een paspoort voorlegt dat geldig was van 17.05.1994 tot 15.07.1999. Overwegende dat het CGVS betrokkenes identiteit niet betwist. Overwegende dat betrokkene met dit document zijn beweerde onafgebroken verblijf te Kosovo tot aan zijn reis naar België in 2008 niet kan aantonen. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag zijn huisvestingssituatie in België aanklaagt. Overwegende dat dit niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij medische problemen heeft. Overwegende dat betrokkene ter staving hiervan verschillende documenten voorlegt: een brief van het Sint-Elizabethziekenhuis op datum van 03.12.2008, een brief van het Anca Medisch Centrum op datum van 10.08.2009, een brief van het orthopedisch centrum op datum van 22.01.2009, een operatieverslag en een aanvraag tot opname van het ziekenhuis Jan Palfijn op datum van 17.11.2009, een attest verpleegkundige zorgen op datum van 04.01.2010, een medisch attest op datum van 28.06.2010 en een document gericht aan het verplegend personeel op datum van 17.11.2009. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene verklaart lessen Nederlands te hebben gevolgd. Overwegende dat betrokkenes voorgehouden wil om zich te integreren in België niet relevant is bij de beoordeling van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen."

Tweede verzoeker:

"WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de genaamde (B.A.) (...)

Overwegende dat betrokkene op 05.11.2008 een eerste asielaanvraag indiende die op 01.10.2009 van het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 12.02.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 15.07.2010 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat ze niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag haar huisvestingssituatie in België aanklaagt. Overwegende dat dit niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart ziek te zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar zoon geopereerd moet worden. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene een vervallen identiteitskaart voorlegt. Overwegende dat betrokkene in het kader van haar eerste asielaanvraag deze identiteitskaart reeds voorlegde. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verzoekers werpen in een enig 'middel' de schending op van 'het principe van eenheid van familie'. Zij betogen dat zij destijds naar België zijn gekomen samen met B.F., de zoon van verzoekster, en B.B., de zoon van verzoeker. Zij zijn steeds samen gebleven en hebben ook een gezamenlijke asielaanvraag ingediend. Zij hebben zich derhalve steeds gedragen als een familiale eenheid. Door de bestreden beslissingen is een breuk gekomen in de familiale eenheid. Inderdaad, de zoon F. kan verder verblijven terwijl verzoekers het bevel hebben gekregen om het land te verlaten waarbij hen ook elke materiële hulp wordt onzegd.

2.2. De Raad merkt op dat hem geen 'principe van eenheid van familie' bekend is. Verzoekers dienen op voldoende duidelijke en concrete wijze in hun verzoekschrift aan te geven welk algemeen rechtsbeginsel, beginsel van behoorlijk bestuur, of welke rechtsregel zij geschonden achten. Zij hebben nagelaten dit te doen.

Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort als Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen." Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet. De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond. Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC